

15 november 1966

humanistisch
jeugd- en jongerenblad

oplage: 1100 eks.

jaargang: 1

+++++

redactie: thea van beek
arnold van hees

adres: postjeskade 43'
amsterdam-w.

+++++

.ij zijn nog maar een zuigeling

ons blad is nu voor de derde keer verschenen en van velen ontvingen wij positieve reacties. Wij, de redactie, zijn ook tevreden, ja zeer tevreden zelfs. De zaak draait behoorlijk wat we zo vlug niet verwacht hadden. Veel lezers hebben hun medewerking al toegezegd, ieder op zijn manier en daar zijn we blij om. Het is voor ons echter ondoenlijk ieder hiervoor persoonlijk te bedanken. Wij doen dit bij deze.

Maar we zijn er nog niet! Toen wij met dit blad begonnen, was het de bedoeling om per januari 1967 in "gedrukte" vorm te verschijnen. De uitvoering zou herzien worden. De vier nummers die van september tot december 1966 zouden uitkomen, werden kosteloos aan de lezers verstrekt. De nodige financiën werden geheel belangeloos door een voor ons welbekend Verbond ter beschikking gesteld, waarvoor hulde. Doch per januari moeten de kosten door de lezers en filantropen bijeengebracht worden. In het volgende nummer zullen wij hierop uitvoerig terug komen.

Omdat de lezers het meest met de uitvoering van een blad geconfronteerd worden, willen wij een ieder verzoeken ons zijn of haar idee, wens, commentaar en/of kritiek naar ons toe te zenden, zodat wij weten welke richting we uit moeten.

redactie.

22 oktober

Op 22 oktober jl. waren zo'n 30 leiders en leidsters van jeugd- en jongerengroepen bijeen in het Erasmushuis te Utrecht. Zij waren gekomen op initiatief van de werkgroep jeugd- en jongeren van het H.V.

In de eerste plaats ging het hier om het bespreken van de plannen van de werkgroep die op stapel staan. Ter oriëntatie volgen hier de uitgangspunten, waar de hele dag op door gebouwd werd:

- a. In eerste instantie aandacht schenken aan de 15 tot 26-jarigen.
- b. In de activiteiten zal een veelvormigheid binnen het organisatorisch kader van het H.V. worden bevorderd.
- c. In de huidige fase van opbouw zijn uniforme regelingen ongewenst, terwijl formalisme zoveel mogelijk voorkomen moet worden.
- d. De jongeren dienen zelfstandig te zijn in het ondernemen van activiteiten.

Men was het er wel over eens, dat de gestelde leeftijden van 15 en 26 jaar enorm rekbaar zijn. Ook mensen ouder dan 26 jaar plegen zich nog wel eens jong te noemen.

Als volgende punt kwam de "kontaktpersoon" ter sprake.

Een persoon in iedere groep, die contact onderhoudt met de werkgroep en de eigen groep, in die zin, dat deze bijv. per kwartaal een rapport opmaakt van de groep en haar activiteiten en deze doorstuurt naar de werkgroep. Deze stelt zich op de hoogte en kan zondig ingrijpen of zich oriënteren op "goedgaande" activiteiten en situaties. Men hoopt hierdoor een bepaalde band en een soepeler contact te ~~sch~~schep~~pen~~pen tussen de groepen en het H.V.

KONFERENTIES De bedoeling is 2 x per jaar een konferentie te organiseren, een voor- en een najaars.

De voorjaarskonferentie zal openstaan voor alle humanistische jongeren en de najaarskonferentie alleen voor de leidende figuren uit de groepen, waar dan de organisatorische kant bekeken zal worden.

De H.J.G.-Amsterdam heeft toegezegd in het komende voorjaar een weekend te organiseren, waarin meteen de konferentie wordt opgenomen.

Ook kwam ter sprake hoe de jongeren door het humanisme moeten worden aangesproken. Van enkele zijden kwam naar voren, dat "buitenkerkelijk" meer aansprak dan "humanistisch". Hoé de jongeren voor het humanisme te pakken, bleek nogal uiteenlopend over gedacht te worden. Doch dit punt is bijzonder belangrijk en helaas is hieraan nog weinig aandacht geschonken of misschien toch wel, maar zijn er nog te geringe resultaten geboekt.

Het tweede deel van de konferentie begon met een uiteenzetting van de activiteiten, personalia e.d. door de groepsafgevaardigden over hun groep. De resultaten van deze opsomming zullen wij in het volgende nummer plaatsen met, hopenlijk, aanvulling van de nog ontbrekende groepen.

Als laatste kwam aan de orde het jeugd- en jongerenblad. Allereerst werd het samengaan besproken van dit blad met het belgische hum. jongerenblad "Pro & Contra.

De werkgroep sprak zich uit vóór het samengaan. De redactie van dit blad was hier uit praktisch en taktisch oogpunt tegen. Nadat beiden hun standpunt hadden uiteengezet werd een stemming gehouden, waaruit bleek, dat de meningen nogal verdeeld waren.

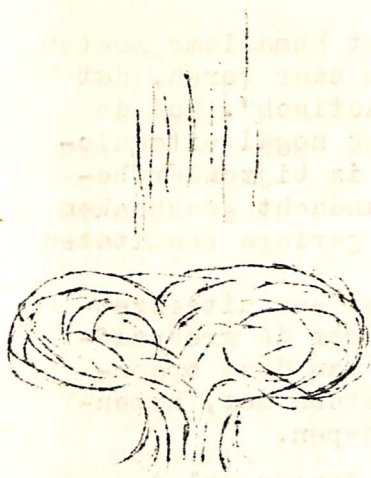
De redactie is nl. van mening, dat de huidige situatie er nog niet rijp voor is, maar denkt er wel aan over een jaar, wanneer in ons land het jongerenblad een vaste positie inneemt, tot samensmelting over te gaan.

Een definitieve beslissing moet echter nog worden genomen.

Of deze konferentie geslaagd genoemd kan worden zal uit de resultaten moeten blijken, maar wij zien de huidige ontwikkeling van het jongerenwerk in en om het H.V. wel met enig optimisme tegemoet.

redactie.

De mensen zijn maar komma, meest vraagteken, zelden punt,
hoogst zelden verwonderingsteken.

je chromosomen zullen het verpesten
mutaties
door ioniserende straling
je nageslacht zal lijden
aan die smerige paddestoel.
gelukkig, je bent er niet
nee, geloof het,
je leest niet
ik lees
jij bent zijn produkt
ik ben er alleen
iedereen leeft in mij.
rottigheid, a.b.c.-oorlogen
door mijn haat
door mijn ongeluk
door mijn egoïsme
in mijn wereld
gelukkig niet jouw wereld
dàn ga je ook kapot
aan gammastraling
cathodestrallen
zenuwgas
napalm.
in strontium-89
zul je dan ten ondergaan.
OH-radicaal.

gautier.

+++++

Een humanistische oriëntatie

Richt je leven op scheppen,
maar niet op iets bezitten.
Richt je leven op werken,
maar niet op iets verkrijgen.
Richt je leven op bemiddelen,
maar niet op overweldigen.
Dan zal er zelfs in sombere tijden
veel licht en warmte zijn.

H.Nuij - Amsterdam

Humanisme en dienstweigeren.

Via de H.J.G. kwam ik wat meer in contact met de humanistische ideeën welke leefden binnen georganiseerde humanisten. In de laatste weken is er veel te doen geweest rondom de geldinzameling voor het onderhouden van militaire tehuizen en het hum. thuisfront. Dit benadrukte eens te meer het fenomeen waar ik me mee bezighoud: dienstweigeren.

Over dit onderwerp komt binnen het humanistisch verband weinig naar buiten. In een brochure "Dit wordt gedaan" viel mij één ding sterk op. Het gaat over de geestelijke verzorging in de strijdmachten... Er staat in te lezen: "Hoe men ook over oorlog en bewapening denkt, het is in elk geval van belang...(blz.8)" Eerst wil ik het woord humanisme bekijken. Volgens de vreemde woordentolk van Schotman wil humaniseren zeggen: menselijk maken, veredelen, beschaven. Het humanisme berust op de eerbied voor de menselijke waardigheid, persoonlijkheid en vrijheid. Als humanist ben je aanhanger van deze gedachte. In dit licht gezien wordt het wel degelijk van belang hoe ik over oorlog en bewapening denk. Naar mijn idee is het onmogelijk om als "humanist" aan de activiteiten van de strijdmachten deel te nemen. Geen enkele "humanist" zou in het leger te vinden moeten zijn. Deze wereld is echter niet zo konsekwent en daar zal rekening mee gehouden moeten worden. Ook hier, zelfs binnen het H.V. die noodlottige tweeslachtigheid. Want één ding staat vast: bajonet-vechten leren enz. heeft niets te maken met "beschaven", hooguit is hier sprake van "verschaven" en deze manier van beschaven vindt al zo'n 5000 jaar plaats...

Een ding moet niet verkeerd verstaan worden, ik ben niet tegen de geestelijke verzorging. Maar het moest van het H.V. uit doorbreken dat humanisten niet in het leger te vinden zijn (hetzelfde geldt voor de "christenen" binnen hum. organisaties). Voor de rest van de jongens die in dienst zouden zijn had de STAAT dan wat psychologen in dienst...

Nog steeds wordt en door het H.V. en door de kerken de strijdmacht als gemeengoed beschouwd: de verdediger van onze kultuur. Als onze kultuur zo rot is, dat het slechts met wapengeweld in stand gehouden kan worden, zijn de moeilijkheden (zie: "De dag ligt nog voor ons, blz.26) geen groei-

stuipen maar de laatste symptomen van een verregaande degeneratie...

Zou ik verder nog kunnen spreken over de absurditeit van psychologen in militair verband... een beetje psycholoog kan aantonen, dat geweld, geweld uitlokt en dat deze geweldscirkel zich steeds verwoestender uitbreidt, materieel zowel geestelijk.

Het moreel hooghouden in de strijdmacht wordt dan ook een "geweldenaar". Geweld is "moreel-loos", zelfs "anti-moreel". Geweld kan slechts vernietigen. Om het moreel in het geweld hoog te houden moet men zich zelf dus eerst vernietigen... Prof. Heering sprak daarom ook van de "zondeval van het Christendom" toen het zich geheel voor de militaire macht ging inzetten. Ik ben benieuwd naar het verloop van het humanisme in deze. Veel vertrouwen heb ik niet als ik zie dat ook het H.V. knipoogt naar de magie van het getal (opvoeren ledental), sympatiek maken bij regering en kerk... Waar blijven in "gods-naam" de ketters-dwarsdrijver-dienstweigeraars...

tom holterman
rotterdam

Van de buitenwerkkommissie van het humanistisch verbond.

De BWC laat weten dat zij vermoedelijk de komende zomermaanden de beschikking zal hebben over een kampeerterrein op Texel. Daar zal kampeermateriaal bestaande uit tenten, kookgerei e.d. voor 24 personen worden opgezet. De jongerengroepen van het H.V. in de verschillende plaatsen, alsmede de H.J.B. en de S.V.H.G. Socrates kunnen gebruik maken van deze accommodatie. De prijs bedraagt f. 24,- exclusief het door de beheerder vast te stellen kampgeld.

De besturen die hiervan gebruik wensen te maken moeten dit vóór 1 december as. berichten aan de sekretaresse van de Buitenwerkkommissie, mej. O.J.Verwaal, Kastelenplaatsoen 58 te Utrecht. Daarbij dient dan vermeld te worden naar welke periode de belangstelling uitgaat, t.w. 2 t/m 15 juli, 16 t/m 29 juli, 30 juli t/m 12 augustus en event. 13 t/m 26 aug. In de weken die niet geclaimd worden door jongerengroepen, zullen door de BWC jeugd-en jongerenkampen georganiseerd worden.

Comité voor de Vrede 1961

Grondslag: Het "Comité voor de Vrede 1961" is een uitvoerend comité, dat van een aantal samenwerkende organisaties de opdracht ontving demonstraties te organiseren, voornamelijk tegen de "KERNWAPENS", en wel in elk geval op de nieuwjaarsdag (of begin januari) en in internationaal verband de Tweede Paasdag.

De algemene opdracht luidde en bleef:

"Aktie voeren tegen het vervaardigen, in voorraad houden, beproeven en gebruiken van kernwapens, waar ook ter wereld en voor welk doel ook".

Het "Comité voor de Vrede 1961" is een werkgroep van zich daartoe vrijwillig ter beschikking stellende personen, en dus geen federatief verband of overkoepelend lichaam.

Wel verlenen een groot aantal jongerengroepen hun medewerking of sympathie. Het kent geen leden zoals een vereniging die kent. Het comité stelt als enige eis aan alle medewerkers, dat men zich volledig met de opdracht verenigt en op basis daarvan wil samenwerken.

Financieel is het comité geheel afhankelijk van donateurs, die per jaar hun bijdrage leveren. Daartegenover ontvangen zij een onregelmatig uitkomend (zeer goed verzorgd) blad. Het comité voert het internationaal aanvaarde anti-bom teken. De politieke onafhankelijkheid geeft de vrijheid zowel tegen het Oost- als tegen het Westblok te protesteren. Dit is zeer zeker een plus punt omdat menige andere protestgroep zelden of nooit tegen het Oostblok protesteerd, (Hongarije, Oost-duitsland etc., etc.) die evenals de Amerikaanse agressie onaanvaardbaar is.

Tot de activiteiten van het comité behoren o.a. de anti-Vietnam protestmarsen die iedere derde zondag van de maand in Amsterdam en elders in het land gehouden worden. Het comité organiseert ook de jaarlijkse "Paarsmars" in samenwerking met de "Nederlandse Vredesraad" (C.P.N.). En verder worden er veel plaatselijke activiteiten op touw gezet.

(lees verder op pag. 8)

Een ieder die het werk voor de vrede wil steunen of nog verdere inlichtingen wenst kan zich wenden tot het landelijke sekretariaat:

Tussen de Kadijken 10 hs., Amsterdam.

redaktie.

In Nederland is geen dienstplicht

Elk jaar weer worden vele duizenden jongemannen, ook in ons land, opgeroepen tot wat nog steeds heet: het vervullen van hun militaire dienstplicht. Hoevelen echter beseffen eigenlijk, dat het al lang niet meer gaat om het voldoen aan een plicht, maar HET MAKEN VAN EEN KEUZE, een keuze tussen wél OF NIET in militeire dienst gaan! Vooral sinds de nieuwe "wet gewetensbezwaarden" funktioneert behoeft niemand meer op te zien tegen een a f w i j z e n d e keuze: wie zich onvoldoende zeker voelt van zichzelf wat betreft een bevredigende formulering van zijn standpunt, kan zich tegenwoordig ook tijdens het verhoor door de kommissie doen bijstaan door een door hem zelf gekozen raadsman.

Natuurlijk is het zaak, dat de opgeroepen "dienstplichtige" zich a.h.w. "van-binnen-uit" gedrongen voelt te weigeren, willen zijn bezwaren erkend worden, want alleen deze laatste tellen voor die wet. Men kan bij de huidige stand van zaken gerust stellen, dat iedere serieuze dienstweigeraar ook een serieuze kans maakt op erkenning als zodanig.

... en apropos - niet alleen dienstPLICHTIGEN, maar ook militairen, kort of lang in dienst, reservisten of aangewezenen voor de BB kunnen zich op elk tijdstip op de wet-gewetensbezwaarden beroepen !

Kandidaten-dienstweigeraars kunnen zich voor informaties rechtstreeks wenden tot het Informatiecentrum Dienstweiger-
ring, Postbus 5052, Amsterdam.

Uit: "Contact",
Uitgave Comité voor de Vrede 1961

Overzicht Najaarskonferentie Moderne Jeugdraad"VERSTEDELIJKE EN JEUGDGEDRAG"

Op deze dag werd door deskundigen en geïnteresseerden in het jeugdwerk aandacht besteed aan het gedrag van Nederlandse jeugd anno 1966 in samenhang met het toenemen van de stedsbouw en het verspreiden van vele stedelijke aspecten buiten de bestaande stadskernen.

De bevolkingsgroei, de industrialisatie, en de daarmee samenhangende migratie en nivellering van leefmilieu, vormen de kernproblemen. Dat de na-oorlogse plannen voor de stedsbouw wat zouden rammelen, bewijst het feit dat er voor veel, vooral jonge mensen, geen ruimte is. Hiertegenover moet een enorm stuk werk op het gebied van ruimtelijke ordening verzet worden. Wie hierbij komen kijken zijn: statistici, economen, sociologen, psychologen, psychiaters, medici, planologen, architecten.

In dit verband kregen de zo betitelde "ongrijpbare" jongeren aandacht, zonder te denken aan b.v. criminele jeugd. Dit zijn dan jonge schoolgaande of werkende en ongehuwde mensen die geen contact van betekenis hebben met anderen, die zich niet op de nodige manieren kunnen uiten, om zo tot een zekere zelfbevestiging te komen. Zij hebben een heel leven en een hele wereld voor zich, maar vinden in de bestaande mogelijkheden om zich te binden geen bevrediging, en meestal zijn zij onverschillig of onzeker t.o. de gegevens "leven" en "wereld". Er is geen gelegenheid voor hen, zowel geestelijk als stoffelijk. Er zijn t.v.-toestellen; on-harmonische, gesloten ouderen; eenzijdige schoolprogramma's en dito arbeidsverdeling. Gebrek aan ruimte lijkt aldus geen wezenlijk argument, maar er is een nivellering aan de gang die zeker een van zijn grondoorzaken vindt in een gebrek aan ruimte en doelmatig bestede ruimte.

Wat is eigenlijk het verschil tussen een "normaal" jong mens en een "ongrijpbaar" jong mens. De gezonde relatie met de ouders is weggefallen en het gebruikelijke verenigingsleven heeft geen betekenis voor de "ongrijpbare", liever: vervreemdende jeugd. We moeten beseffen dat de essentiële vorming van een persoonlijkheid grotendeels buiten het bewuste wezen van de persoon omgaat. We moeten vervreemdende jeugd niet als zieke of slechte mensen beschouwen maar als het logisch gevolg van een complex van oorzaken.

De provocos horen niet bij het soort jeugd waar wij het over hebben. De echte provo heeft zeker een engagement

Op de conferentie werden verschillende tekorten aangegeven die het probleem van de vervreemdende jeugd verergeren. De belangrijkste tekorten noem ik slechts tekorten, waarin de overheid zal moeten voorzien. Het betreft hier wijzigingen in het onderwijs, bedrijfsleven en de ruimtevoorziening, zowel (neutrale, goedkope) binnenruimte als (woeste) buitenruimte. ALS RESULTAAT VAN DE TE NEMEN MAATREGELEN STELT MEN ZICH VOOR DAT VEEL MEER OPGROEIENDE MENSEN ER AAN GEWEND ZULLEN ZIJN, ZELFBEWUST, ZICH IN EEN EIGEN RICHTING, HARMONISCH, TUSSEN HUN MEDEMENSEN TE BEWEGEN.

Dat bereikt men niet als er 30 kinderen achter en naast elkaar in slagorde tegenover de lesgever opgesteld worden om vervolgens zonder onderscheid lange jaren voornamelijk de nood-

zakelijke leerstof te moeten verwerken, zonder teveel contact met zowel bron of aanwending van de leerstof al met de doorgever ervan. Vervreemding.

Dat bereikt men ook niet als er in een massaal bedrijf jongens en meisjes zonder meer als verlengstukken van de machines gebruikt worden, ook al zegt de chef dat ze veel verantwoordelijkheid hebben voor de produktie en tegenover kollegaas en bazen. Vervreemding.

Tenslotte bereikt men het voornoemde resultaat ook niet wanneer er voor jonge mensen geen tastbare ruimte is waar ze helemaal zelf over kunnen beschikken. Vervreemding.

Er mankeert ten opzichte van de jongeren een stuk democratie. Ze worden van bovenaf betutteld door "ons", de maatschappelijk zekeren. Wij, de maatschappij, zijn meer gericht op het economische resultaat van studie, arbeid en opvoeding dan dat we een menselijke belangstelling hebben voor de leerling zelf, de werkkraft zelf, het kind zelf.

De theorieën en gesprekken kunnen bijzonder interessant zijn. Maar ondertussen laten de gebreken zich steeds sterker gelden. Want wie geeft antwoord op de vraag: vanwaar de middelen, vanwaar de krachten. Iedereen weet de weg wel te omschrijven. Niemand is op de konferentie iemand tegengekomen die wist waar die weg liep. We moeten hem nu dus zelf maken.

Marie Westeneng
HJG - Utrecht.

De H.J.B. kongresseerde

Op 29 en 30 oktober jl. waren vertegenwoordigers van de meeste HJB-afdelingen in de jeugdherberg te Elst bijeen. Het was het jaarlijks kongres waar een nieuw bestuur gekozen moest worden nadat rekening en verantwoording over het afgelopen jaar was afgelegd en de plannen voor de toekomst bekeken waren.

Helaas moesten de aanwezigen met elkaar konstateren, dat het de landelijke HJB niet zo best gaat. Dit geldt ook voor enkele afdelingen, maar daar staat gelukkig tegenover dat er ook afdelingen zijn die een bloeiend bestaan leiden. Men heeft dan ook het idee dat er sprake is van een tijdelijke inzinking en verwacht dat het over een jaar weer beter gaat en opnieuw tot uitgebreide landelijke activiteiten kan worden overgegaan.

Voor het komende jaar is een beperkt hoofdbestuur van drie leden ingesteld, allen woonachtig in Hilversum. Tevens heeft de afdeling Hilversum op zich genomen het periodiek TREFPUNT te verzorgen door hun eigen tijdschriftje erin op te nemen.

Het aftredende hoofdbestuur sprak zijn teleurstelling uit over de uitgebleven hulp van de werkgroep Jeugd en Jongeren waarop men gerekend had. Een alleszins begrijpelijk verwijt vanuit HJB-oogpunt gezien. Een vertegenwoordiger van de werkgroep die als belangstellende het kongres meemaakte, had er echter wel een verklaring voor. Toen de groep ruim een jaar geleden met haar werk begon, zo betoogde hij, waren er vele vraagstukken die bekeken moesten worden. Daaruit resulteerde dat in de eerste plaats in de HV-gemeenschappen belangstelling gevraagd moest worden voor de veranderende opvattingen ten aanzien van jeugd- en jongerenwerk. Dit was ook van belang voor de HJB-afdelingen, want zoals de HJB-sekretaresse terecht zei, dienen de afdelingen te zorgen voor verbetering en versteviging van de HJB. Wil een afdeling aankloppen bij de gemeenschap van het H.V. dan is het van belang dat er de juiste belangstelling is bij dat gemeenschapsbestuur. Nu er in deze gemeenschappen een stijgende belangstelling is voor het jongerenwerk zal de werkgroep in overleg met de landelijk mentor en het HJB-hoofdbestuur meer aandacht gaan schenken aan de afdelingen van de HJB voor zover deze dat op prijs stellen. Uiteraard zal dit ook altijd in samenwerking gaan met de H.V.-gemeenschap ter plaatse. Dit alles in de hoop dat binnen een paar jaar de grootste moeilijkheden overwonnen zijn en weer van een bloeiende Humanistische Jeugd Beweging gesproken kan worden.

Sekretariaat: Mej. M.Margadant, p/a Hilvertsweg 210, H'sum.

M. Verdijn.

In het vorige nummer is een ernstige fout geslopen. Er stond nl. dat het nieuwe boekje "Evolutie" genaamd f.2,50 zou kosten. Dit is echter onjuist en moet zijn f.0,50. Het bezit van dit boekje blijft evengoed de moeite waard.

Uit den lande

In het Brabantse Oss heeft de H.V.-gemeenschap haar poorten open gezet voor jongeren. Op het moment dat we dit schrijven weten we nog niet of de bijeenkomst in begin november een succes is geweest, maar we hopen van wel. Mocht het toch niet zo zijn, dan veel succes: de volgende keer. Hopelijk horen we binnenkort eens hoe het gaat daar tussen Den Bosch en Nijmegen.

Utrecht houdt niet op. Voor het eerst in de korte geschiedenis van de "Jongerengroep Humanistisch Verbond Gemeenschap Utrecht" (wel een mond vol) heeft men een spreker uitgenodigd. Dr. A.J. Wichers heeft gesproken over "Het jaar 2000, cultureel, sociaal en economisch gezien". Er aan voorafgaand heeft men zich meer met het heden bezig gehouden: een gezellige broodmaaltijd in de kelder van het Erasmushuis. Hopelijk was dat ook een mond vol.

Hengelo organiseert voor jongeren tussen 15 en 20 jaar een aantal bijeenkomsten, waar onder leiding van de heer H. Kuggeleyn gediskussieerd wordt over levensbeschouwelijke problemen: De onderwerpen, die aan de orde kunnen komen, werden vermeld op de aankondiging. De deelnemers kunnen zelf ook nog van alles aan de orde stellen en dat zullen ze vermoedelijk ook wel doen, want er is genoeg om over te praten.

In Vlaardingen was het vorig seizoen een cursus Humanistisch Vormings Onderwijs buiten schoolverband. Die is nu ten einde, maar de deelnemers willen nog wat. Men heeft een uitnodiging naar een dertigtal adressen gestuurd om bijeen te komen en te kijken wat er in de toekomst kan gaan gebeuren. We zijn benieuwd.

In Alkmaar en Zeist staat iets dergelijks te gebeuren. Men beschikt reeds over enkele enthousiaste mensen en nog wat adressen.

Groots is bepaald de Rotterdamse groep, die het met haar 84 leden heeft aangedurfd om twee klaslokalen van de gemeente te huren en deze nu zelf in te gaan richten. Ondanks de eigen werkzaamheid is er toch altijd nog zo'n f.10.000,- nodig. Gelukkig wordt een kwart gesubsidieerd door de Gemeente en zijn in de komende jaren ook de aflossingen subsidiabel. Verder hoopt men op wat grote giften.

M. Verduyn